

Af Finn Andsbjerg Larsen, leder af Folkekirkens Konfirmandcenter

Tekstnær konfirmationsforberedelse kan være en pædagogisk og teologisk udfordring. På den ene side vil vi gerne have konfirmanderne til at begribe centrale pointer, på den anden side have dem til at læse og forstå Bibelen, så den ikke blot bliver en parentes i deres liv, men en inspirationskilde.

Frem mod et reformationsår er det vel relevant at kaste sig over Romerbrevet ikke mindst kapitel 3, som jo fyldte for Luther, og var en nøgle til hans gudsforståelse. Han blev sat fri, fik øje på Guds uendelig nåde og at vi mennesker ikke skal præstere os til en given fortjeneste.

Men her kommer udfordringen, for i Romerbrevet kapitel 3 bruges ordet retfærdig i en eller anden form 14 gange, og som nylæser af Bibelen falder tingene helt fra hinanden, hvis man med ordet retfærdig forstår:

- Retfærdig som udtryk for et socialt begreb der handler om fordeling af goder ud fra et lighedsprincip.
- Retfærdig som retsregler der ikke favoriserer eller er urimelige for bestemte personer på bekostning af andre.
- Og på det jordnære plan er det bare ikke retfærdigt, at jeg skal tage opvasken to dage i træk.

Det er nok de færreste konfirmander, der betragter begrebet retfærdig som udtryk for den begivenhed, hvor vi som syndige menneske får nyt liv i tro på og tillid til Kristus, og som vi i øvrigt ikke skal præstere os til.

Det handler altså ikke om noget for noget, eller en balancering af fordele og ulemper, så alle føler sig lige og godt behandlet.

»Det er nok de færreste konfirmander, der betragter begrebet retfærdig som udtryk for den begivenhed, hvor vi som syndige menneske får nyt liv i tro på og tillid til Kristus, og som vi i øvrigt ikke skal præstere os til.«

I Romerbrevet kap 3, 24 den autoriserede udgave, står der:

og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus.

Mens der i »Den Nye Aftale« står:

Alligevel tager Gud imod os – som en ren foræring og selv om vi slet ikke har fortjent det. Det sker fordi Jesus Kristus har købt os fri.

Mens vi som kirke har mere eller mindre patent på givne ord som nåde og frelse, er begrebet retfærdig en udfordring. Og der er mindst to veje at gå:

- 1 Glemme alt, hvad der står i skriften og på godt dansk forklare retfærdiggørelseslæren med andre ord og termer.
- 2 Eller tage udfordringen op og forklare børn og unge, at retfærdig i en teologisk kontekst betyder noget helt andet end i deres dagligdagsprog.

Og det er vel i god luthersk ånd både at udfordre fortolkningen og fastholde skriften, men kan ordet retfærdig oversættes med »som en ren foræring« en gave, vi bare kan tage imod, og hvor er dommen, når vi taler om retfærdighed? Er det fordi, dommen er hældt ud med badevandet – for med den kunne der måske komme lidt mere orden i argumentationen?

Jeg har ikke noget svar, men når jeg taler med præster og kirke-kulturmedarbejdere rundt i landet griber de til nogle gode solide lignelser, hvor faderbilledet eller vingårdsbonden viser en Gud, der er nådig og nådig uden krav om præstation. Et gudsbillede konfirmander og minikonfirmander kan forstå og forholde sig til og måske endda leve på?

Men hvad gør vi lige med Romerbrevet? Og hvad gør vi med de konfirmander, der bliver voksne (for det gør de) og måske siden kaster sig over deres Bibel og faktisk gerne vil forstå? Bliver Gud så i deres univers den Gud

- Der fordeler sol og vind lige?
- Der sikrer, at alle bliver behandlet fair, og ingen bliver favoriseret?
- Der i øvrigt holder styr på opvasken?

Det er da en udfordring!

I øvrigt vil mange konfirmander sige, at Gud er hamrende uretfærdig, når han lader millioner dø af sult, men det er så en anden historie!

